

ВХОДИТЬ ШОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в кр. 4-20 зл.
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр., Нім.
Італії 750 ал., Німеччині 750
ал., Швейцарії 5 шв. фр.,
Чехословаччині 30 ч. к. Руму-
нії 150 лей, Болгарії 750
зл., Австрії 750 ш. Зміна
адреси 1 дол.

В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.
—
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
17 сот.

І результатом усіх тих нарад були підсумки, проголошені устами Рикова в таких формулах:

Крім того намічено упривілеювати домашній т. зв. кустарний промисл і ремесло. На арозумілій нам мові це значить повернути для того промислу і для ремесла всі права, якими вони користувалися перед комунізацією. Отже ремісники мають право удержувати термінаторів, челядників, мають право поширювати свої парстаті та вести цілком калітталістичні варстатові підприємства. Крім того кустарники дістануть змогу покористинатися цілим рядом податкових полектів.

Вся проблема „кулака“ товклася найдовіше на всяких партійних і економічних візлах та конференціях.

Якіж це зміни? — Згідно з конституцією СРСР не може бути приватного капіталу ні в торгівлі ні в промислі, бо і торгівля і промисл націоналізовані. Вправді були спроби „чепу“ а тепер „неонепу“ в торгівлі, але вони були так мовити протиконституційними засобами і мали переходовий характер. Всіх неприємів стрінула вже раз та й у майбутньому могла б стрінути подя експропріації з боку держави. Теперішній візд має саме дати широке правно-конституційне підґрунтя для розв'язку обновленого „чепу“, тоб-то поновленої нової економічної політики на полі торгівлі, промислу і що найважливіше земельних справ.

Конференція посла Райха з мін. Скішніньским.

Ще перед кількома днями всесильний, брутально-шиноий Ст. Грабскі вичитав „*pater poster*“ жидівському капіталістові Лямпертові на тему „антипальствового“ відношення Жидів і їх звязків з „українською і білоруською опозицією“, а вже два дні пізніше приходять відомості про конференцію пос. Райха в мін. Скушиньским для вирішення польсько-жидівських взаємин. Дивним дивом ініціатором польсько-жидівської угоди є ніхто інший, тільки тойже Ст. Грабскі та що переговори про угоду по відомостям сьойстичного „Нашого іншеглоунду“ ведуться вже від довшого часу. Таким чином Ст. Грабскі поширює свій ідеологічний і фактичний вплив також на польських Жидів.

Переговори умістовлюються в
отрих тонках:

1) Припинення екстермінаційної політики у відношенні до жидівського населення на економічній підлясці;

2) Повна і фактична рівноправність жидівського населення на всіх

Визначити треба звязати думки про те, що економічне піднесення села буде походити шляхом означеного, одночасного, і лінійного зросте всіх 22-місних селянських господарств. В умовах віального товарообороту і двобуржуазної, селянської економіки неминучий брестийний зріст для одних господарств, повільніший для других і швидкоплинний застій або занепад для третіх. Тому розвиток віального господарства неминучо даватиме зі збільшення наймитства в селі та з розвитком аренда землі. Опанування найбуржуйшій основної економіки, заснованої на її (колоніальній) чужині висотях, мають в руках робітничої класи влади, на як не страшний розвиток буржуазних відносин на селі.

Прийшовши до такого переспі-
чення, всі найвищі економічні та
партійні інстанції стали на шлях
широкого не тільки декретами, але
й конституцією гарантованого об-
ґрунтування „неопелу“ на всіх на-
званих ділянках економічного жат-
тя. Намічена зміна конституції ма-
тиме безперечно переломове зна-
чення для дальшого розвитку не
тільки чисто економічних, але й на-
скрізь політичних процесів, що на-
зріватимуть у нутрі СРСР. Ця змі-
на є дальшим етапом на шляху
відступу перед офензивою капіта-
лу. Для нас Українці ця зміна
конституції має незвичайно велике
значіння через те, що вона дасть
змогу на економічне і політичне
відродження українського селянства
у прискореному темпі. А селянство
в нинішніх часах це найбільша ре-
альна сила, що може відвоювати
націю.

В. М.

Проти террору.

Промова після Волошина в Тілопуського Клябу, викладена в софмі, приводу дискусії над будином міністерства справедливості.

Висновком бухгалтеру за 1934 р. швейцарську суму 61,134,112 зол., які надано на міжнародну справедливості та відшкодування людській оправа. На 1935 р. бухгалтерська книга була ухвалена на міжнародній справедливості суму 50 пром., близько від попередньої, бо 91,971,076 зол. Хоча відатки міжстергові справедливості вносили заклада 6 пром. загальною суми державних відатків, то все таки в порівнянні з державним високим положенням держав, зі зобов'язанням гарантувати їм розвою, яку відомо Польща в Європі, стільки не виповнює високим може світові тільки про новітньому уряді, яку він не додержує і яку задуває вісти на будуче. Надійшло рішуче віддати на т. зв. міжнародній справедливості дозволити що в кожному дуже низькому рівні навіть річ, неможливо між суспільством та урядом, дозволити існування таких же відношень, які в існують дітями на т. зв. міжнародній справедливості дітям у міжнародних відношеннях світовим війнам, а також з них відпадають мукам, катування і зморог, від них збо неможливо несли та голоду.

Побільшені кредити для містострад
спричинилися бутьді зрозумілі. Коли їх
заявляло зі ступенем своєю а делями.
Решуче стверджую, що від повстання
польської держави по нинішній день то-
го спокійно не було. А в останніх часах
ми бачимо, що уряд вступав на шлях
виріш боротися і то зброєю, а 2 і на
мілітарно ми білоруським і 8 мілітарно
контингентом народом у містах Польщі.
Боротися це відбувається досить дивно,
бо польський пошталий агент з талер то з
літського впадає садить, але що не польсь-
кого до тюрми. При тому часто катують
населення замісними путями, бичками, на-
ривають волосся з голів, антигують мі-
шаним віту з палицею а навіть задувають
страшні бою пошаним органами. Життями
таким зупинили впади С. Ботська, А. Ре-
кеший, Марія Клоу, Кларад Кларшо-
вас, А. Войтович і інші. Останній А. Во-
йтович вмер насильком зупинив а містечку
Крехів літського повіту. Немасиний
мав 35 років, рід, при чому мав б злочин-
ний побег.

Сирова масонів арештів у Польщі є загальною знанню. Достатньо знати, що упродовж літньої варшавської галеті, а майже так відомості: про масонів арештів, який серія білоруського і українського населення. «Річний банда, про дорозі суду, про зазначені судові процеси і т. д. Саме тепер відбуваються судові процеси проти Вітолосів у Гродні та Віліні».

Коти має новий рік часдо вийти у Польщу, то в день 1. липня 1924 р. відіслано воно ЗЗДЗД, тепер насталою різномішення поліції з її дикими репресіями, часдо вийти додохати до 50.000 осіб, в часду передаються поліційні акти України та Білорусі, акти обшукувати та до примусу до неспокійності, та організації освітньої праці, за протидією агітації.

Імперіалістичні доходи, як мави через війновою такого великого числа війни, саботажників, тому тепер недостатньо витрати у цілій Польщі. Але казав платити собі у той спосіб, що казав по 15 людей до одної кімнати, призначили дамо як одну особу, або навіть і до двох осіб. Та й вивини. Назначили агентами і пошляхили в них підуть у тюрми страшно багато. Недостатня прих, сипілки, мила, білизн, горілки, столови, а зате намір боду, намір, казав, дисе обходження і вказував, побові, білизна — ось, які каментаристи і прикмети війни. Та мовлячи ось такі об-

[illegible]

Саму судячи проведуть від зими суди до
літарами підбухастись від процесів про-
кураторів: поліційна урядів, історичні до
засвоєння миром суди осаджені не пра-
вильно, від людьми, головна притя-
гає карт, поліції, із тому що вона

Пам'ятаймо: Рідна Школа — це на-
родна фортеця, це певний захист у
люб'ях виховаття!

польський суд дав віру Подлякам і засудив вибраних українського народу: посла Максима Чухія на 2 роки важкої в'язниці, посла Павла Васильчука на 1 рік важкої в'язниці і посла Сергія Козицького на 1 рік дому направи.

польський суд дав віру Подлякам і засудив вибраних українського народу: посла Максима Чухія на 2 роки важкої в'язниці, посла Павла Васильчука на 1 рік важкої в'язниці і посла Сергія Козицького на 1 рік дому направи.

Станіславівські питомці ломлять фронт.

Як най доносить зі Станиславова, тамошні сепаратисти-питомці стали на днях зголошуватися до духов. семінарії. Дотепер повернуло до семінарії около 15 (всіх, що виступили, було злиш 40) — між ними деякі навіть із провідників сепеці. Єпископ вїхав на місц. „заверених“ питомців приймає ректор д-р Бойчук і кождому каже списувати й підписувати обширне „справоздання“: хто його намовляв до сепеці, хто і як силував, загрожував і т. д. Розуміється, що кождий складає вину на другого. Урядова інституція в повному хоці! Сумне явище — чимраз краший дар целібатичний, яка по словам її сподвижників має принести в наш народ, а передовсім у духовенство, „потугу св. Духа“...

Деяких з "покаяних" питомців ректорат не хоче приймати, інші знов самі зрештучували з богословських студій, а решта покищо не знає, що робити. Найбільшу пресію на питомців зробив ректор семінарії своєю махінацією у військовій справі. Асентерівських питомців, які (якщо були) звичайними "цивілізани" мали би ввійти в ряди щойно в осені, військові власті покликують вже на червень. Найбільша частина з тих питомців, котрі вже в семінарії

„Новою Україною“ — цензура вхо-
ротила би її життя.

Спроби літературних журналів видаваних за кордоном не були щасливі, саме з огляду на труднощі їх поширення в краю. «Нова Україна» під редакцією Винниченка та Шаповалова в Празі, ваяла за зразок товстезні, передовісні російські журнали «академічного» характеру і приносила чимало цікавого матеріалу. Але партійна політика дивно переплутувалась там з емігрантською літературою у гіршіх розумінні цього слова. Партійні розбіжності в самій редакції знесилили її майже одночасно з утратою підписки, яка дозволяла не дуже рахуватись з потребами майбутніх читачів. Сам критичний овід літератури був настільки відмежований від актуальних подій на європейській овіді, що такіж збірник мало міг причинитись до розбудження нових ідей, обмежуючись до наскрізь національних або вузько суспільних явищ.

Берлінський "Літопис" хотів по-
слухати живчика сучасності і "по-
дажний зміст" передавати у "декій
формі". Але і він не мав постійних
літературних співробітників; інфор-
мації про літературу мали газетний
характер, ілюстраційний додатак не
мав великого зв'язку з нашими жи-
ттям, а дві перші "сезони" журналу
університетська анкета та однини-
курсів заочної освіти скінчилися
повною неадапцією — були доказом,
що в чужинного середовища не та-
ко легко підчутти настрої та потреби
сусідництва. Не дивно це зробити
і в краю. Зрештою підчуття це ще
мало; треба мати змогу ціти за на-
вздогич і заволодіти ними.

(Продолжение статьи)

Чия 12-го травня відбулося засідання українського клубу присвячене прощанні наших трьох послів у Рівні. На цьому засіданні рішили видати таку відозву до українського народу:

Український Народ!
П'ять днів, від 6-го до 10-го трав-
ня, польський суд у Рівнім, на Во-
лині, судив українських пбелів: Павла Василю-
чука, Сергія Козицького та Макси-
ма Чучма за промови, які вони
виголосили на справоздавчій вічу
у Почаєві, дня 27, серпня 1923 р.

вели розправу при
зачинених дверях.

... а пред-
сідник суду в перший день
процесу викинути із судової сали
оборонця адвоката д-ра Шевчука,
чим приневолив усіх адвокатів, які
зібрались у числі 11 осіб в різних
місцевостях, щоб боронити пред-
ставників українського народу в
польській соймі, зректись даль-
шого ведення оборони.

До процесу поспів.

Засуджений посол П. Васильчук
дає одержус листи й денеші краю і
за кордону з висловами співчуття. Дня 13. V. напісли листи
від прем'єра Франції П. Пеліссє, де
він заявляє, що теперішні функції
перешкаджають йому інтерв'ювати
в справі обвинувачених українських
послів, однак він пересилає їм вислови
свого глибокого співчуття та пошани.

Французський посол до парламенту Кашен крім телеграми прислав обширний лист, в якому висловлює свої найвищі симпатії для обвинувачених і зацікасування справою переслідування українського населення в Польщі. Тільки затажна недуга, яку перебуває, не дозволяє йому прибути до Рівного та до Польщі. Крім того посол Кашен пересилає вітання обвинуваченим українським послам.

Член англійського парламенту Кенворті пише, що не прибув до Рівного тільки тому, що запізніо одержав повідомлення про процес. Але співчущим об'явленням, він внесе інтерпелляцію в англійському парламенті в справі переслідувань Українців. Пос. Кенворті висловлює найглибші співчуття засудження посяг.

Телеграфічні та листовні вислови співчуття надіслали пос. Васильчукові пп. Гендерсон. Рис

фоманів. Дійшло до того, що журнал поміщує переклад, який уже вийшов окремою книжкою („Данти“).

Правда, що наша література переживає тепер голодову засуху і редакторам доводиться друкувати все те, що є в теплі. Але те, що вільно впр. у "Ділі", де література є принагідним додатком до політики—не вільно літературно журналові. ще й такому, що "репрезентує". У "Літ.-Наук. Вістнику" лише політичні статті д-ра Донцова належать до якогось світогляду і мають індивідуальне обличчя. Все решта — це *bric-d-brac*, саламаха і немов би зайвий причіпок до них. А мова! Веселимелянхольно навіває на читача факт, коли другий редактор В. Гуатюк цілий рік товмачить людям деякі граматичні та стилістичні гріхи, а не в силі перекопати свого найближчого співробітника д-ра Донцова, що можна мати власний стиль і почуття стилю, а проте не слід начиняти його сорокатиими дивоглядами, на глум рідній мові, як він це робить. Поезія в "Літ.-Науковім Вістнику" це або передпоэзия банальщина, або футуропоэзия друковані мабуть на доказ, що редакція йде з духом часу і не лякається "поступу".

Найхарактеристичнішими є два факти: 1^о що „Літ. Наук. Вістник“ не в силі згуртувати довкола себе хоча би кілька літературних сил, які спільною працею, дружеською виміню думок і спільним зацікавленням для літератури могли би створити духову атмосферу, завдяки якій міг би розвиватись і журнал і вони самі, 2^о що майже офіційний, представницький орган нашого літературно-наукового руху навіть ухом не доводить жодного буди відгуку про те, що діється в світі.

В інших народів кипить великанська творча праця. Нема місяця, щоби світ не цікавився якимсь новим великим твором, розхапуванням у мільйонах примірників. Умирають великі письменники, одержують нагороди нові слави, святкують ювілеї заслужених європейських авторів — про все це у „Літ.-Науко.-Вістнику“ ні чирчир!... немов би він видавався для мешканців пустарі Гобі. А коли вже навіть вуличні листки закричать про смерть А. Франса, тоді наш літературний світильник перекладе неоригінальну, пересічну статтю невідомого критика, так, немов би про Франса не було ніякості першорядних критичних нарисів справжніх великих критиків!

Marasmus senilis з ул. Чарнецького має право вийти в приповідку. Йому не треба дивуватися. Чи скаже хто може пригадати, що "Записки Наук. Тов. ім. Шевченка" заступають еліті нашої суспільності ту науку, якій вона вірить на слово, що вона існує, хоча, чи пак: саме тому, що її не бачить. Про "Записки" можна взагалі тут не агадувати. Вони не відіграють ніякої ролі в нашій літературі. Бо вони — як доказував мені один учений — не належать *по суті* до категорії журналів, а є чимсь у роді тих єгипетських папірусів, які були взагалієдзь призначені на те, щобів вчені відчинтали їх щойно кілька тисяч літ пізніше. Амінь, Помогай Боже!

„Стара Україна“, яка є дуже симпатичною спробою добути історичного духа з під ґрунвищ археології, не в силі, з огляду на свій обмежений спеціальний характер, найти такого поширення, щоб могла заступити загальний літературний журнал. А колиб вона була

залься на місцеve населення як на на-
расу, над якою можна бездумно лич-
ити. Міщанин судачини с перелачно
томі компісенти, які ще пераз "жюно
ни велику показу до розліди. Покази
пророчу населення, засипує суди про-
рочу, насилідом яких суди махналь-
накладують великі грошечі харі, не
учуючи ні в господарських, ні в інших
дійденім населення, ні а оглядами спра-
вності.

терорі карно-судового співпрацівця
стається переважно так: Поліція звичайно
шукає правдивого злочинця, а лавати
шляхом ліпшого торгівлі наміченого злочин-
ця який має особисті порушення, бер-
е на постерюток, бо, для поділу до во-
го вимити на йому позначання до
мної провини. Суд автоматично карає
ого тюремно, речує високу каяшню,
оби уможовити обвинуваченому апелю-
вати від власних його напад до тюрем.
Найкращі суди в державі т. зв. дорозові
ти, є організовані дешо краще і справ-
ляють функціюють. В кожному окру-
жності суди ви, креслах є свої спеціальні,
істотні від догалих справ, спеціальні
ті міри, що приготавляють засуд ше
де зазначені і розправно як не
но у Столпах.

тої під керуванням підпрокуратора
Адольфа Ольмешкоґа, дедука сім'ї
в справі зацху на лоза під Лок-
о, переступила 14-ти диванний теплич-
обійдені для того, щоб сім'я пере-
ти дозавоною судом. І замість, напри-
мі, її до значного суду, прокуратор
кавеші разом із сім'ям суддею Гель-
мешкоґом підобриві лати — одну
кстах справі, а другу в прокураторо-
вих книгах на те, щоб дозавати, що
яство не перешло 14 днів.

Не менше запитаний факт лущаєся зі здогадою Осянкіом із округного карного у Вильні, який будучи хорім, гадив Відеюк на дорозовий суд. Запитаний вайном, чому хорім та обовязаний іде судову розправу, відповів, що мусить так, бо як би не поїхав, то тих бандитів розстріляв би. Цей факт кидє «караса» на моральне обличчя людей, які будучи на виконавцях і органами «справедливости на т. зв. «карасах».

Ней наразі не вичерпує критична діяльність міністерства справедливості, яка міститься у вислові: "наслідство, запустівство над працюючими масами б'юрократичного та українського народу над працюючими масами інтелігенції обох провідів, для яких нестатки вже наліті ідеї та розуми їх творили".

З огляду на все powyższe в імені українського та білоруського клубів заявляю, що голосуватимемо проти бюджету для Міністерства справедливості.

Ширіть наш часопис!

Мих. Рудницкий.

ЖУРНАЛИ, ВИДАВЦІ
ТА ЛІТЕРАТУРА.

11.

Возьмів кілька прикладів. Не з метою огляду всіх видавництва і не з рецензійного обов'язку згадати про них, а для характеристики загальних умовин літературної праці і ідей, яким вона служить. Пічнім з „Літературно-Наукового Вістника“, якому належитьсь перше місце ше в огляду на вік, хоча вже не з огляду на становинше. Ось журнал, якого назва нагадує загадку про оселедця, що є зелений, висить на стіні та співає. Не є він літературним, науки в ньому ні на показ, а вістей про літературу та науки ні на рік. Кожен передплатник скаже вам нині, що це другорядний журналчик, неспікавий, мов кооперативне Товариство молодосіосів та табетиків. Це шпикір рукописів, що до яких редакція ставить такі домаганія, що соромно лізти в літературу.

"Літ.-Наук. Вісник" не заступає ніякого напрямку, а що найважливіше не висловлює ніяких поглядів про літературу. Література в дзялімь заблуканаю сиротою, сильно знемічною, з рахітчиними ніжками. Пікантне те, що його редактор д-р Донцов уявляє собі її саме як апокаліптичного Буцефала; у своїх статтях він виступив з такими огністими критеріями, що з остраку може впасти з руки перо кожному, хто не почувася себе ідентифікацією іллекцієм. Поруч дитяраміа на тему ірраціонального творчого "élan" друкуються там звичайні плоди гра-

— I gorło: I nieszczęście. Maszno porządkować widzieć takiego ciekawego dokumentu? Dobrze. L. 1970. Turcja 115. 1925. Okólniki do wszystkich Zarządów i sekret w powiecie. W Rada szkolna Powiatowa w Turce 1928. W okólniku okólnika Kuratorium OSL, unieszkodliwieniu w Dzienniku Urzędowym z dnia 1924. 1925 Nr 6. Rada szkolna powiatowa poleca Zarządowi szkoły zebrać od dzieci od IV, podziału począwszy po 50 gr. na zbiór pieniędzy p. t. Liternia i zebranie kwoty przesłać Radzie szkolnej powiatowej do 1.000, tudzież wykręcić pieniądze podanych w ogólnym okólniku. — Przewodniczący RSP, Beretnicki. — 1. Kiedy tamże wstąpił 1928, t. Włoski, A. Słowik, t. Wiśniewski, z swą za zgodą, że Jeszcze Polska nie zginie! — Każde dziecko ma starych po 50 groszy na zakupno dla siebie. Artykuł zamknięty.

— **Катастрофа в Старогарді** — як членів варшавського комітету — почав розслідувати. Арештований Кухель подивився на нові приміщення Шенкхера та Міхалюка, який утік з в'язниці у Східній Пруссії, був калашем уже за крадіж та вбивство і жав вимовляти обох своїх співпідприємців до виконання замову. Крім згаданих заочників у справу замішаний ще якийсь Франквейн член данігської поліції „Штурм“.

— **Даннігартський закон** — Союз приготував у своїх комісіях якийсь проект даннігартського закону. Проект прийнятий комісією щодо відшкодування на випадок раптового зриву умов співробітничого пенсії або видавання. На випадок, коли видавництво блокується, співробітники мають мати прийнятні заходи.

— **Вільні від мита** будуть лише ті переселенці з Америки, які міститимуть статус оди. Такий внесок поставила союзна комісія скрбове.

— **Суд і політика**. Союз правничої комісії не вважала, що спірною питання, чи суд має право брати участь в політичній житті. Вадко, що останні події не повинні бути до вироблення погляду між польськими посланцями, чи користніше є для держави, коли суди, видаючи присуди, є тією акцією з національно-політичними інтересами, чи ні.

— **Помери знатні чиминці**. Відомий руський політик Олександр Маргальон, бувши прем'єр міністром, — німецький критик уросту д-р Отто Кестер.

— **П. Гриня** Награбачення, б. учениця Муз. Інституту Лисенка здала деокавіні і листи з музики перед комісією у Львові і відзначенням.

— **„Свобода“** ч. 20 приносить: Глиняк випає. — В брудні колосі. — Союз про величезну господарку. — Польський суд над українськими посланцями. — Земельна реформа в Україні. — Хайборобство і польський уряд. — Політика на початку. — Польська поліція. — Відомості Голодого Комітету. — Болгарські порятунок. — Страшний захват у школі. — По широкій снітці. — Новинки. — Кум Трохим говорять. — Вілла мукан. — Дописи з краю. Ілюстрація подок засуджених українських послів у Рівному.

В неділю 17 V. ц. р.
ВЕЛИКИЙ МІСЬКИЙ ФЕСТИН
на дохід українських інвалідів.
Площа Сокола-Батька.
РІЖНОРОДНІ РОЗРИВКИ! — ЗАГАЛЬНІ ТОВАРИСЬКІ ЗАБАВИ! — ВИСТУПИ ДІВЧОГО СПОРТОВОГО КРУЖКА.
ДОВІРНА МУЗИКА! СМАЧНИЙ ДЕШЕВИЙ БУФЕТ!
1926 **СПІШІТЬ ХТО МОЖЕ!** 1-1

Дописи.
Станіславів. (Святе). Минувшого року заведено у нас перший раз свячено через само мішанство, а цього року цей звичай поширився в Станіславові на всі передмістя. Дня 26. IV. відбулося свячене в Станіславові в театральній сні „Сокола“ влаштоване вишлями „Золі“ і „Ремісничо-промислової бурси“. Разом зало до стола понад 300 осіб з поміж мішанства і інтелігенції, були також відпочинки мішанства і ремісників зі Львова, був гість з Коломиї д-р Анатолій Чайківський. Після посвятення дари, якого довершив м. містрат Гордієвський і після його промови, пішли даліш промови перемісних співаків, в котрих порушено багато важких галок про розділ мішанства і його значення, про те, як треба їм поступати, щоби собі здобути будучість. Свідуючи невіді відбулося свячене в передмісних читальнях, а саме: в Книжничій-Місті, в Книжничій-Гірці і Книжничій-Кольонії. Володи взяли в них участь крім місцевих членів також делегати філії „Просвіти“ і інших товариств зі Станіславова, всюди пішли опісля промови і співа церковних та народних пісень. Скрізь посходили присутні піднесли на духу, памятаючи не забувати двох жінок там кляну: „Сні до свого“ і „Народ собі“.

Організація кооперативної горговлі. В повіті Станіславів, організація торговельних кооператив іде серйозним ходом наперед. В самім місті Станіславові крім союзу „Народний Торговець“, пережитого торік на кооператив, є підприємства кооперативна торгова „Здруж“, і склад „Повітового Союзу кооператив“. На передмістях розвиваються і в іншом отружують Станіславів кооператив в Книжничій-Місті (три склади при найважливіших вулицях); в Книжничій-Гірці (два склади) і в Книжничій-Кольонії, де також є у власній реальності велика кооперативна екарія, що своїм печивом забезпечує місто. Найславіше під тим оглядом представляється Книжничий-Бельмюк, де кількакратні спроби заведення кооператив не вдалися. В повіті дні третини сіл мають вже свої

„Проведені кооперативи, за це дається в тім часі боліжно відчувати в повіті бок повітової кредитової кооперативи. Найстарша наша кредитова „інституція“ „Кредит звичайний“ переїхав на торговельну і веде торговлю галицькими знарядками і машинами і належить у Станіславові до більших між торговельних заміт. Кооператива „Українська мішанська хата“ не в силі ще належати підприємств з вагомого занепаду, а лиш на не падає, що хоч поволі, але всеж таки поверне до життя одного українського торговельного кооператива.

Торговельно-книгарську і торговельно-паромне веде у нас кооператива „Українська Книгарня“, що належить до найкращих кооперативів. 555.

Зі спорту.

„Україна“ — „Поділля“ 2:1 (1:0).
В неділю 10. V. виступили на площі „Сокола-Батька“ дві найкращі дружини козацького м'яча.

Склад дружини „Україна“: Бавусевич, Ляхівський, Йойко, Піба, Дішко, Опонек, Теленський, Чорний, Мурський, Лисик, Бірчак. „Поділля“: Соколюк, Вабиш, Клубок І, Дудик, Пертишин, Герман, Кожухівський, Клубок ІІ, Королюк, Белей, Мельничук.

Змагання почалися точно 4:30. Спершу отворта гра. М'яч переходить то під одні то під другі ворота. Українці грає ліпше, Поділля більше амбітно. З українців найкращіше: Мурський, Дішко, Лисик і Йойко. Спеціально останній. Поділля, як дружина фізично краща і більш одноплем'я, хотіла трьох „інородців“. Перша половина гри — ява, без темпа і цікавих ситуацій. Друга половина гарних моментів і менше гарних інцидентів.

Почесні ворота добуває для тернопільської дружини Белей. Це рішуче найкращі ворота за цілі змагання. Дві кінці України грає тільки в десятку і в тому складі виборює з трудом ще одні ворота. Кінець змагання не для „Поділля“ вирізняє скількисності воріт.

Суддівство добре, але за педагогічно п. Свєдзак. За часто пихала свєдзак і за багато порушень „Україні“ воріт. Перші ворота „Україні“ не належалися. На жаль прекрасна погода не сприяла на площі великої скількості публіки. В нас так не має заінтересування спортом, що люди полють снуватися по запарованих вулицях, як вийти за місто, дивити своїм очам і заплатами мінімальний вступ за прийому розривку.

Швидко, чи прийде мистецтво Вукожини „Добуша“ теж не введе Львовля з оспалої байдужості до спорту.

Р. Н.-ий.
Україна ІІ — Мета ІІ 2:1 (2:0).
Передзачагання між ними молодими дружинами принесло песемого України, завдяки котрим галчан в напад, як Кобзар і Чиж. Оба дозі для України стріли Кобзаря в І половині. В ІІ-й половині реванжується Мета ІІ з жарного копу добуваючи одногого гола. На становищі судді дебютував п. Решетняков, який з винком деяких дрібніших промахів зовсім задовольня.

Як довідалися ми, то Україна має в бісичному сезоні перед собою цілий ряд змагань: з Рівним, Тернополем, Ярославом, Стрию, Станіславові і у Львові з Добушем з Чернівцями, мистецтвом Вукожини. В. Ст.

ОПОВІСТКИ.

Український Наддніпрянський театр О. Мітченка.
Заліщини — Сала Нар. Дому.
Пятниця 15. V. „Циганка Аза“.
Субота 16. V. „Тавровський“ (2-ий раз).
Неділя 17. V. „Дні нашого життя“ — прем'єра (бесіда Андреева). 1874 11—?

Прогулянка до Янона (через Чорний Камінь) і Страда заходом том „Плай“ відбувається в неділю дня 17. червня п. р. під проводом д-ра Володимира Левницького. Відізд з головного двірця 7:15 рано до Ямської, довго пішки коло 10 км, поворот залізницею, приїзд до Львова 5:15 по полудні. Збірка перед головним двірцем о год. 6:30 рано. Важні електричні або асфальтові ляпки до печер у Страді. 1-1

Товариський з'їзд. Товаришів, котрі здавали іспит зрілості в українській гімназії в Перемишлі в році 1905 просять подати негайно свої адреси Володимирові Вєрєзовському, Перемишль вуд. Дворського 36, в справі товариського з'їзду, що відбувається дня 23. червня п. р. в Перемишлі. За комітет: В. Вєрєзовський, К. Когіс. 1926 1-2

25-літній Товариський з'їзд перших абсолютів української гімназії в Коломиї відбувається дня 11. червня 1925 р. Підписані пригадують не своїм Товаришам, що в чепні 1900 р. скінчили середню школу іспитом зрілості в українській гімназії в Коломиї під батьківською кермою

директора — громадянина, пом. радника Софроня Нєдїльського — та померли собі ще раз зібратися разом. — Тому 11. червня ц. р. зовольте Дорогі Товариші ставитися о год. 8 рано в доміні „Надоднього Дому“ в Коломиї, звідки ми перед 25-ти роками розійшлися в широкій світ здобувати вище знання і саме життя. Товариші, що прочитають цю пригадку, зовольте зголоситися негайно та подати свою повну адресу на руки тов. Гаврилюка Іван, проф. української гімназії в Коломиї, вуд. Собіського п. 41. — За комітет: Ілля Гаврилюк, Ничифор Данило, Данило Димерий і Володимир Липчий. 1924 2-3

В ново відкритім огороді Читальні Просвіти на Личаків вуд. Крупського 15, галицькій 6, 8 і Д. Д., станія перкоп сн. Петра відбувається П е р ш ы й Ф е с т и н у н е д і л ю д н я 17. т р а в н я 1925 р. о год. 3 п. п. Річководи і багата програма. Хто хоче по тяжких трудах і клопотах в кружку своїх знайомих міло поспіяти на фестив. — Вудіа Чугайлів. 1926 1-1

Дрібні оголошення.

ДЛЯ ЛІТНИКІВ в ДОРІ, змісній гірським, кліматичним літницьким над Прутком, Пенсіонат „Олея“ в галич, догідним положенню — союзними кімнатами отворений від 1. VI. до 30. IX. Харч першорядний, на бажання спеціальний. Станія зал. і почта в місті. Близше подальше Ужара. 1886 3-6

ВОСОН свічок, магнети, рефлектори, сині лампи, починає В і т о л д Т р а н д а, Львів, Подгурского 2. 1924 а) 2-5

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Радзівія не відповідає.

Поручається відомо зі своєї солідності фірма

„МОДА“
Львів, вуд. Ягайлонецька 12.

дів новостей для пань, куди вже надійшли на літній сезон найновіші моделі заграничні і краєві. — Мається також великий вибір жіночого білля. — Цни дуже приступні.

П. Т. Урядникам уділяється кредиту 1927 на догідні сплати. 1-1

Коси, серпи, знаряддя рілвніччі, вирівки до молока і всі товари залізни і галантирійні 1920 а) поодає найдешевше 1-3

„MARTULUS“
Львів, вуд. Трибунальська ч. 1.

Книгарня УПТ., Львів, Руська 3. купить 1922 по 2 помірники: 1-2

ОБЛОГА ВУШІ Михайла Старинького і кийського видання з 1918 року „ЯРОШЕНКО“ Осипа Маковец.

СПОГАДИ — ЄВГЕНА ЧИКАЛЕНКА

можна набути
в АДМІНІСТРАЦІЇ „ДІЛА“
Львів, Ринок ю. П. пов. по ціні 3.50 зол.

Я Анна Чіллят здобула своє довге, чудове волосся від Льореллі в наслідок використання помади „Сіла“ з вишкоду, яку виробляю від 45 літ.

Помада та спричинює вже по вжиттю першого флакону, позитив, сильний зріст, надле природний полиск та випадання волосся устатіткою по кількох днях. Ціна флакону 4.— зол. Висилка почтова шодені за попереднім надісланням належитості або за післяплатою прямо з фабрики ANNA OSILLAG, Краніс 28. Просіть о докладний адресу. 1923а) 1-1

ПЕРЕРОБЛЮЄ ковдри, матраци, вклади пружинні, та піцеровані меблі, швидко, солідно, на найдешевших цінах знала фірма

ЙОСИФ ШУСТЕР
Магазін меблів, декорацій і постаті 1947
Львів, Рутовського 10.

До прикраси церкви
служить

Перловий Тоалетний ПОРОШОК ДОСТАЛА

проявляв загальною як одиноким средством очищення відкож зі шмиць, вуду і так косметичних шкіри пори. Успіх аскавітиски, шмиць, утри, прити, змощи і засиць. Очистіть відкож пори, надле літню козодий вигляд, м'якість, прозорість, окзмітну гладкість та хоронить шкіру перед пухляком. На бажання висилается зарок і опашаний пробій картон по окзмітню 1 зол. (а листі або перец, почта) на коніта порти і опашування. Цна кожного флакону 3 зол.

Г. М. ДОСТАЛЬ, КРАКІВ 20
1693 просіть о докладний адресу. 1-2

Округлий годинник стійкий каліграфічний, шкільний, до посередко або зух— раз на тижень до микити

Перша рата 3 зол.

Маріян ДАВІДСЬКИЙ
1938 Львів, Академічна 20. 1-3

Літературно-публіцистичний та інформаційний журнал Центрального Союзу Українського Студентства („ЦЕСУС“)

„Студентський Вістник“

виходить в 1925 р. (III. рік видання) у перших днях кожного місяця в Празі. Почтова адреса: Praha, hlavní nádraží, příhrady č. 411. „Studentský Věstník“. Гроші просіть на адресу: Praha, Zvrtovské náměstí, „Cesna“, („Stud. Věstník“).

Ціна (з наслідком): в кожному 1 число — 80 сот. пов., 3 числа — 2 зол. пов., в інших теренах 1 число коштує 15 ал. шти (в Чехословаччині 1 число — 4 кор. ч. — 3 числа — 11 кор. ч.)

В краю замовляють через книгарню Нарт Тоа-ін, Шенчівка у Львові або безпосередньо від Адміністрації „Студ. Вістника“.

МАШИНИ ДО ШИТТЯ

найновіших системних силдових часті, приладди до шпавального ремісля і до ручної робіт — почати АЛЕКСАНДЕР

МАЛІМОН
СКЛАД МАШИН до шиття

Львів, вуд. Валова ч. 11 а.
Приймається машини до напрат. 1724-10

Попальня Віденська

Кр. Братковська у Львові
вуд. Кохановського ч. 4.
приймає білизну до прання і прасування також чистення і прасування сукні з 1911 Львова і провідні.

Роботу виноюною солідно і скоро